

Implemented by:

inter
arts

trabe

TRANSGENA

KVINDE
MUSEET
DANMARK

This project was funded by the European Union's Rights, Equality and Citizenship Programme (REC 2014-2020)

Ce este violența de gen?

“Această publicație a fost finanțată de Programul Uniunii Europene Drepturi, Egalitate și Cetățenie (2014-2020). Conținutul publicației reprezintă doar opiniile și punctele de vedere ale autorilor și este responsabilitatea exclusivă a acestora. Comisia Europeană nu are nici o responsabilitate pentru utilizarea ce ar putea fi dată informațiilor conținute în publicație.”

Să începem cu niște definiții:

Egalitatea de șanse: „...prin egalitate de șanse și de tratament între femei și bărbați se înțelege luarea în considerare a capacităților, nevoilor și aspirațiilor diferite ale persoanelor de sex masculin și, respectiv, feminin și tratamentul egal al acestora.” (Legea nr. 202/2002 privind egalitatea de șanse și de tratament între femei și bărbați). Aceasta înseamnă că fetele și băieții trebuie să poată merge la aceeași școală, dacă vor, femeile și bărbații trebuie să poată face aceleași profesii, să obțină aceleași locuri de muncă dacă au pregătirea necesară, informațiile și priceperea necesare. Statul are obligația să se asigure că aceste lucruri se realizează.

Tratament: Fel de a se purta cu cineva, atitudine, comportare față de cineva. (DEX 2009)

Egalitate de tratament: membrii unui grup au comportamente la fel de respectuoase, atente, sincere, cu toți membrii grupului, indiferent ce diferențe sunt între ei, indiferent dacă sunt femei sau bărbați, băieți sau fete.

Violența individuală: „Folosirea intenționată a forței sau puterii fizice, sau doar a amenințării cu folosirea forței, împotriva propriei persoane, a unei alte persoane, sau împotriva unui grup sau a comunității, ce aduce ca rezultat sau poate aduce ca rezultat răni, deces, suferința psihică, o dezvoltare defectuoasă ori pierderi.” (Krug EG et al., eds. World report on violence and health. Geneva, World Health Organization, 2002). Conform cu această definiție, consumul de droguri, de exemplu, sau diverse forme severe de regimuri alimentare hipocalorice sunt forme de violență a persoanei

față de sine. Ironiile, împrâncelile, batjocura, umilirea cuiva în fața unui grup sau a altei persoane, sunt, și ele, forme de violență.

Când un adolescent suferă de violență de gen observăm:

- Probleme medicale inexplicabile
- Vânătași, zgârieturi sau urme vizibile, oase rupte
- Comportament infantil, nesigură, speriată
- Incapacitatea de concentrare asupra unei sarcini specifice
- Depresie, retragere sau tendințe suicidale
- Comportamente autodistructive, precum auto-rănirea
- Schimbări bruște sau extreme de dispoziții sau emoții: iritabilitate crescută, furie
- Comportament neobișnuit, negativ
- Un copil care s-a descurcat bine la școală începe să rămână în urmă cu sarcinile sale școlare
- Schimbare bruscă a modului în care o fată se comportă sau a modului în care merge - disconfort / dificultăți de mers sau de ședere
- Frica
- Plâns excesiv
- Comportament agresiv sau rebel
- Izolarea socială - fiind retrasă sau introvertită, nu pare să aibă prieteni
- Fuga de acasă
- Comportament excesiv de sexualizat
- Refuză să fie atinsă de oricine altcineva decât prietenul agresor
- Abandon școlar
- Debut de consum de droguri și alcool

Semnalarea/Sesizarea situațiilor de violență asupra copilului și de violență în familie se poate face de către:

- copilul/adultul victimă;
- orice persoană care intră în contact cu copilul/adultul victimă, în mediul familial, comunitar sau profesional. În consecință, această persoană poate fi un membru al familiei, o rudă, un vecin sau un alt cunoscut al familiei, un martor, dar și profesioniști cu profiluri diferite, cum ar fi: personal medico-sanitar (medicul de familie, pediatrul, asistentul medical comunitar etc.), psihologi, psihoterapeuți, cadre didactice (educatorii din creșe, grădinițe, învățătorii din ciclul primar, profesorii din școli, licee, școli profesionale etc.), polițiști, jandarmi, personal din diverse instituții (servicii rezidențiale pentru copii, centre de re-educare și penitenciare pentru minori și tineri), asistenții sociali din cadrul SPAS, persoanele cu atribuții în asistența socială de la nivelul comunelor, preoți, reprezentanți a mass-mediei etc.”

Telefon 112

0800 500333 - apel

